

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

ΛΟΙΠΟΝ, επί τέλους, όλοι έ-
κείνοι, οί όποιοί ήλπισαν ότι διά
του Συνεδρίου τής Κυριακής άργίας
και διά τής ύπ' αυτού έκλεγείσης
Έπταμελούς Έπιτροπής ήτο δυ-
νατόν τό μέγα ζήτημα να λυθῆ και
να χορηγηθῆ άληθής Κυριακή άρ-
γία εις τόν χριστιανικόν λαόν, και
έν τῷ όνόματι του Θεού, επιβάλ-
λοντος αυτήν διά του νόμου του,
και έν τῷ όνόματι του ανθρωπισμοῦ
και του πολιτισμοῦ, ως απελπισθῶ-
σιν ήδη!

Όλοι αί εύχαι τοσοῦτων σωμα-
τείων, όλοι οί πόθοι τοσοῦτων πό-
λεων και τοσοῦτων ατόμων, επι-
ζητησάντων μετ' ένθουσιασμοῦ τήν
Κυριακήν άργίαν και στηριζάντων
έλπίδας τινάς εις τό συνελθόν Συ-
νέδριον και εις τήν Έπιτροπήν αὐ-
του, δύναται ήδη να θεωρηθῶσι
ναυαγισμένοι· διότι και τό ζήτημα
πλέον τής Κυριακής άργίας έναυά-
γησε και δέν ήξεύρομεν αν του
ναυαγίου τούτου επιπλέωσι μόνον,
ως συντρίμματα, τό μετὰ χιλίας ώ-
δινας καταρτισθέν έκτρωματικόν
έκεινο νομοσχέδιον και ή κυφορή-
σασα αὐτό Έπιτροπή.

Όσον άφορᾷ τό καθ' ήμᾶς δέν
κλαίμεν τούς άγῶνας και τούς κό-
πους, οὗς από μακροῦ ήδη υπέρ
του ζητήματος κατεβάλομεν, διότι
πεποίθαμεν ότι θα έλθῃ ήμέρα, ε-
στω και μετὰ μακρόν, όποτε οί άγῶ-
νες οὔτοι θα τελεσφορήσωσι· κλαίω-
μεν όμως διά τούς πόθους, οὗς έ-
στηρίζαμεν επί τής εκλεγείσης Έ-
πιτροπής, εις τήν όποιαν και ήμείς,
ως και τόσα άλλα μέλη του Συνε-
δρίου, έστηρίζαμεν τήν έλπίδα τής
αποπερατώσεως εργασίας επ' αί-
σίοις οίωνοίς άρξαμένης.

Διότι κανείς δέν ήμπορεί να μάς
είπῃ ότι τό Συνέδριον δέν έκαμε τί-

ποτε. Έκαμε τούναντίον, ως και μου, του αξιοτίμου τμηματάρχου
άλλοτε απεδείξαμεν, έργον οὐ συμ-
κρόν· έθηκε τό ζήτημα εις τήν κ.
πραγματικήν αὐτοῦ θέσιν, όπου ε-
πρεπε να εξετασθῆ, και παρουσίασε
πράγματα διά τό μέγα αὐτό κοινω-
νικόν ζήτημα, τα όποια δέν ήτο δυ-
νατόν τις να εύρῃ εις βιβλία ή να
δημιουργήσῃ ως θεωρίας. Και επί
δλων αὐτῶν εξελέξατο τήν Έπιτρο-
πήν, ίνα, με τόν καιρόν όλον και
δλάν τήν άνεσιν, σκεφθῆ και μελε-
τήσῃ και συζητήσῃ και άγάγῃ εις
πέρας έν πραγματικόν και θετικόν
συμπέρασμα, και επ' αὐτοῦ προσ-
καλέσῃ τό Συνέδριον εκ νέου ίνα
σκεφθῆ και αποφασίσῃ όριστικῶς,
έχον τα φῶτα και τήν μεμελετημέ-
νην εργασίαν τής Έπιτροπής ως
όδηγόν.

Τι έκαμε τώρα ή Έπιτροπή επί
δλων αὐτῶν :

Μόλις κατώρθωσε να μάς παρου-
σιάσῃ έν έκτρωματικόν νομοσχέ-
διον, τό όποιον μάλιστα παρουσιά-
ζουσα δειλῶς εις τήν κοινωσίαν—
καίτοι δέν είχαν έντολήν τοιαύτην
—έζήτησε δικανικῶς να δικαιολο-
γήσῃ, και, βαυκαλιζουσα με τās έλ-
πίδας τα ένθερμα τής Κυριακής ί-
δέας μέλη του Συνεδρίου, τοίς ειπε
να κοιμηθῶσιν ήσύχως μέχρις Ό-
κτωβρίου, ότε τέλος τό δεύτερον
Συνέδριον ήθελεν άφεύκτως συγ-
κροτηθῆ.

Άλλ' ιδού ό Οκτώβριος ήλθε και
σχεδόν παρήλαθε και οὔτε φωνή οὔτε
άκρόασις. Η Έπιτροπή καθεύδει,
ως φαίνεται, νήδυμον, και τό ζή-
τημα αν δέν έναυάγησεν άκόμη,
οὐχ ήττον ναυαγεί ήδη. Άγνοοῦ-
μεν μάλιστα, αν ύφίσταται καν Έ-
πιτροπή, αν συνέρχεται κάποτε-
κάποτε εις συζητήσιν και μελέτην,
και αν δέν διελύθη εις τα έξ ών συν-
ετέθη, φροντίζοντος εκάστου αὐ-
τῆς μέλους περὶ τῶν ιδίων μόνον ύ-
ποθέσεων.

Ηρκεσεν, ίνα συγκληθῆ εκ του
μυθένδου τό πρώτον Συνέδριον, ή
δραστηριότης ενός και μόνου ατό-

του Υπουργείου τῶν Έσωτερικῶν
κ. Ηλ. Λιακοπούλου· και ήδη ή
αδιαφορία και τό έλληνικόν άψίκο-
ρον φονεύουσι τό έργον.

Δέν ήξεύρομεν τί θα έκαμνεν ό
κ. Λιακόπουλος έν τῇ περιστά-
σει ταύτη, αν ήτο ένταῦθα· αν ό
πρώτος ζήλος δέν θα τόν έγκατε-
λίμπανεν· οὐχ ήττον πρόσωπα ως
και τα λοιπα αξιοτίμα μέλη τής
Έπιτροπής, ως ό κ. Γαλανός, ό κ.
Καλαποθάκης, ό κ. Ματιθόπουλος,
ό κ. Γουναράκης, ό κ. Κωνσταντό-
πουλος κλπ., δέν διακρίνονται ήκι-
στα επί δραστηριότητι έν τῷ καθό-
λου κοινωνικῷ βίῳ, και έπομένως
πολλά ήδύναντο και δύνανται να
κατορθώσωσιν, αν ό πρώτος ζήλος
δέν τούς άφήκε.

Δυστυχῶς όμως φαίνεται ότι τό
έλληνικόν άψίκορον, ως πρὸς τα
γενικά ζητήματα, καταλαμβάνει και
τούς δραστηριωτέρους άλλως χαρα-
κτῆρας.

Έν τούτοις, αν τό μέγα τούτο
κοινωνικόν ζήτημα ναυαγήσῃ όρι-
στικῶς ήδη, αν δεήσῃ νέοι να κατα-
βληθῶσιν άγῶνες έξ ύπαρχῆς, αν ή
αξιότιμος Έπιτροπή δέν εύρε-
στηθῆ ή δέν κατορθώσῃ να εκτελέ-
σῃ και τόν σκοπόν δι' όν εξελέγη
και τās ύποσχέσεις ως έδωκε, πρέ-
πει να γνωρίζῃ ότι τό ναυάγιον τής
Κυριακής άργίας αὐτήν πρὸ παντός
εύθύνει και να έχῃ τό θάρρος νανα-
λάβῃ επί τῶν ὤμων αὐτῆς όλον αὐ-
τοῦ τό βάρος, χωρὶς να ζητῆ δικαιο-
λογίας.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

«Τετέλεστα!» ήτον ή τελευταία φωνή
του Έσταυρωμένου, ότε παρέδωκε τό
πνεῦμα επί του Σταυροῦ.

«Τετέλεστα!» φωνάζει και νῦν ή τλή-
μων Έλλάς, σταυρουμένη και άνασταυ-
ρουμένη καθ' εκάστην, υπό τῶν φαύλων